

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-85-10

Druk nr 3303
Warszawa, 29 lipca 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką zmieniającej Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., podpisanej w Bratysławie dnia 12 maja 2010 r..

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 maja 2010 r. została podpisana w Bratysławie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką zmieniająca Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką zmieniającej Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., podpisanej w Bratysławie dnia 12 maja 2010 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką zmieniającej Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., podpisanej w Bratysławie dnia 12 maja 2010 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Obowiązująca Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisana w Warszawie dnia 23 marca 2004 roku, zwana dalej „obowiązującą Umową”, została ratyfikowana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dnia 26 czerwca 2006 r. na podstawie ustawy z dnia 10 marca 2006 r. o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r. (Dz. U. Nr 79, poz. 547). Umowa ta weszła w życie dnia 18 grudnia 2006 r.

Rzeczpospolita Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, zgodnie z artykułem 3 ustęp 1 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r., jest związana oraz zobowiązana do stosowania postanowień dorobku Schengen w postaci Układu między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, sporządzonego w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. oraz wskazanych w załączniku I do ww. Aktu postanowień Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, sporządzonej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., zwanej dalej „Konwencją wykonawczą do Układu z Schengen”. Od momentu wejścia Rzeczypospolitej Polskiej do grupy państw Schengen (zniesienia kontroli granicznej na wewnętrznych granicach państwowych), Strona polska jest zobowiązana stosować Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen w całości.

Przedmiotowa Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką zmieniająca Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., podpisaną w Bratysławie dnia 12 maja 2010 r., zwana dalej „Umową zmieniającą”, określa szczegółowe warunki realizowania przez Stronę polską i słowacką instytucji pościgu transgranicznego, a także dostosowuje pozostałe instytucje współpracy policyjnej określone w obowiązującej Umowie do przepisów Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen. Zgodnie z art. 41 ust. 10 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen, w umowach dwustronnych dopuszczalne są uzupełniające postanowienia, które rozszerzają zakres i przyjmują dodatkowe postanowienia dla stosowania instytucji pościgu transgranicznego. Jednocześnie, w dniu 20 grudnia 2007 r. Strona polska złożyła tzw. Deklarację nt. stosowania art. 41 Konwencji z państwami sąsiednimi, w której określone zostały procedury prowadzenia na jej terytorium pościgu przez funkcjonariuszy słowackich.

W dniu 8 października 2009 r. w miejscowości Ždiar w Republice Słowackiej odbyły się rozmowy negocjacyjne w sprawie projektu Umowy zmieniającej. Rozmowy negocjacyjne miały charakter podsumowujący dotychczasowe dwuletnie uzgodnienia Stron prowadzone drogą korespondencyjną. Wynegocjowany projekt został parafowany przez przewodniczących delegacji.

Projekt Umowy zmieniającej uzyskał zgodę Rady Ministrów na podpisanie w drodze uchwały nr 48/2010 z dnia 31 marca 2010 r., po czym został w drodze noty nr DPT-III-2264/44/09/10/50353 z dnia 10 maja 2010 r. przekazany za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych Ambasadzie Republiki Słowackiej.

Strona słowacka w drodze noty nr 1425/2010 z dnia 27 kwietnia 2010 r. poinformowała o zatwierdzeniu przez Rząd Republiki Słowackiej projektu Umowy oraz o gotowości Strony słowackiej do jej podpisania.

Umowa zmieniająca została podpisana w Bratysławie dnia 12 maja 2010 r. przez Pana Jerzego Millera, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Rzeczypospolitej Polskiej oraz Pana Roberta Kaliňáka, Wicepremiera, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Republiki Słowackiej.

Umowa zmieniająca wprowadza zmianę punktu 6 w artykule 1 ustęp 1 obowiązującej Umowy polegającą na zastąpieniu występującego w nim przestępstwa nielegalnego przekraczania granicy państwowej przestępstwem organizowania nielegalnego przekraczania granicy państwowej. Powyższa zmiana wynika z potrzeby dostosowania ww. Umowy do przepisów obowiązującej ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.). Zgodnie z art. 264 kodeksu karnego przestępstwem jest wyłącznie organizowanie wbrew przepisom przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast nielegalne przekraczanie granicy państwowej nie stanowi już przestępstwa, a wyłącznie wykroczenie, zgodnie z art. 49a ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tj.: Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275). Z tego samego względu wprowadzono zmianę artykułu 5 obowiązującej Umowy polegającą na zastąpieniu występującego w nim przestępstwa nielegalnego przekraczania granicy państwowej i jego zwalczania przestępstwem organizowania nielegalnego przekraczania granicy państwowej i jego zwalczania.

Umowa zmieniająca wprowadza zmianę artykułu 1 ustęp 1 obowiązującej Umowy poprzez dodanie punktu 12 polegającego na objęciu współpracą w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępczości przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, w tym związanych z produkcją, rozpowszechnianiem i przechowywaniem pornografii dziecięcej. W tym samym artykule dodano punkt 13 w celu objęcia powyższą współpracą przestępstw z wykorzystaniem systemów komputerowych lub innych nośników informacji.

W związku ze zmianą właściwości organów wprowadzono nowe brzmienie artykułu 2 ustęp 2, artykułu 8 ustęp 6, artykułu 9 ustęp 5 punkty 1 i 2 i artykułu 12 ustęp 1 obowiązującej Umowy.

Umowa zmieniająca wprowadza zmianę artykułu 8 ustęp 1 obowiązującej Umowy poprzez poszerzenie o dodatkową przesłankę podstaw do wykonywania obserwacji transgranicznej. Funkcjonariusze będą upoważnieni do prowadzenia obserwacji transgranicznej osoby w związku z przestępstwem, mogącym stanowić podstawę nie tylko do ekstradycji, ale także do wydania europejskiego nakazu aresztowania (tj. dwóch niezależnych postępowań karno-procesowych, w oparciu o które odbywa się przekazanie osoby ściganej z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony). W artykule 8 ustęp 1 Umowy mowa jest o osobie obserwowanej „w związku z czynem

karalnym”, natomiast w projekcie obserwacja transgraniczna prowadzona jest „w związku z przestępstwem”. Pojęcie „czynu karalnego” jest terminem szerszym od pojęcia „przestępstwa”, ponieważ w jego zakresie mieszczą się zarówno przestępstwa, jak i wykroczenia. Powyższa zmiana podyktowana jest treścią artykułu 40 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen, w którym mowa jest o obserwacji transgranicznej, jednak prowadzonej wyłącznie w związku z przestępstwem (ang. criminal offence).

Zmiana artykułu 8 ustęp 3 i 4 punkt 1 obowiązującej Umowy uzasadniona jest tym, iż obecnie właściwym dla przyjmowania wniosków o prowadzenie obserwacji transgranicznej będzie tylko jeden podmiot, czyli krajowe biuro Sirene, funkcjonujące w strukturze Komendy Głównej Policji, które zapewni przekazanie wniosku organowi właściwemu do jego realizacji. Zgodnie z postanowieniami „Zmienionego Podręcznika Sirene”, stanowiącego załącznik nr 1 do decyzji Komisji z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika Sirene (Dz. Urz. L 317 z 16.11.2006, str. 41 – 80), każde państwo członkowskie ustanawia „krajowe biuro Sirene”, pełniące funkcję jednego punktu kontaktowego dla innych państw członkowskich. Krajowe biuro Sirene utworzone zostało w ramach struktury Komendy Głównej Policji na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. Nr 165, poz. 1170, z późn. zm.). Krajowe biuro Sirene będzie również informowane o przekroczeniu granicy państwowej przez funkcjonariuszy prowadzących obserwację.

Zmiana polegająca na skreśleniu punktu 8 w artykule 8 ustęp 5 obowiązującej Umowy konieczna jest w świetle przepisów Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen, które nie przewidują możliwości zawężania podstaw do prowadzenia obserwacji transgranicznej. Dotychczas, jeżeli ze względu na szczególną pilność niemożliwe było uprzednie wystąpienie o zgodę na prowadzenie obserwacji transgranicznej, możliwe było jej kontynuowanie wyłącznie wobec czynów karalnych podlegających karze pozbawienia wolności, których górna granica wynosi co najmniej trzy lata, lub karze surowszej.

Po artykule 8 obowiązującej Umowy dodaje się nowy artykuł 8a dotyczący pościgu transgranicznego.

Zgodnie z artykułem 8a ustęp 1, funkcjonariusze właściwych organów jednej z Umawiających się Stron, prowadzący na terytorium tej Umawiającej się Strony pościg

za osobą bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa lub osobą uczestniczącą w popełnieniu przestępstwa, mogącym stanowić podstawę do ekstradycji lub do wydania europejskiego nakazu aresztowania, mogą go kontynuować na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Na identycznych zasadach pościg może być kontynuowany za osobą, która zbiegła z miejsca zatrzymania, aresztu, zakładu karnego, a także wobec nieletniego, który zbiegł z zakładu poprawczego, w którym został umieszczony na podstawie orzeczenia sądu w wyniku popełnienia czynu karalnego stanowiącego czyn zabroniony przez ustawę jako przestępstwo. Zgodnie z powyższymi zasadami pościg może być kontynuowany również wobec zbiegłego z zakładu psychiatrycznego sprawcy czynu zabronionego będącego przestępstwem, popełnionego w związku z jego chorobą psychiczną, upośledzeniem umysłowym lub uzależnieniem od alkoholu lub innego środka odurzającego, bądź czynu zabronionego w stanie niepoczytalności, wobec którego to sprawcy sąd orzekł zastosowanie środka zabezpieczającego polegającego na umieszczeniu w zakładzie psychiatrycznym.

Na podstawie artykułu 8a ustęp 2 funkcjonariusze właściwych organów Umawiających się Stron, prowadzący pościg, zobowiązani są do powiadomienia najbliższych punktów kontaktowych utworzonych na podstawie artykułu 2 ustęp 3 Umowy o miejscu i czasie przekroczenia granicy państwowej przez osobę ściganą i funkcjonariuszach właściwych organów kontynuujących pościg oraz o posiadanym przez nich uzbrojeniu i środkach technicznych.

Stosownie do artykułu 8a ustęp 3 właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany, powinny niezwłocznie po powzięciu informacji o prowadzonym pościgu podjąć działania zmierzające do przejęcia pościgu.

Zgodnie z artykułem 8a ustęp 4 nie przewiduje się żadnych ograniczeń czasowych oraz terytorialnych w prowadzeniu pościgu.

Artykuł 8a ustęp 5 precyzuje niezbędne warunki, które muszą spełniać funkcjonariusze właściwych organów Umawiających się Stron realizujący pościg, do których zalicza się m.in. przestrzeganie prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której działają, posiadanie legitymacji służbowych oraz elementów ubioru pozwalających na ich identyfikację, a także posługiwanie się odpowiednio oznaczonymi pojazdami.

Zgodnie z artykułem 8a ustęp 6, zatrzymania osoby ściganej dokonują funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest

kontynuowany. W przypadku gdy funkcjonariusze ci nie mogą interweniować wystarczająco szybko, funkcjonariusze kontynuujący pościg mają prawo zatrzymać ściganą osobę i niezwłocznie przekazać ją funkcjonariuszom właściwych organów państwa Umawiającej się Strony, na terytorium której kontynuowano pościg.

Zgodnie z artykułem 8a ustęp 7 osoba zatrzymana przez funkcjonariuszy właściwych organów Umawiających się Stron, zgodnie z zasadami dotyczącymi realizowania pościgu, może zostać poddana przeszukaniu w celu odebrania jej broni i innych niebezpiecznych przedmiotów. Wraz z nią przekazywane są również przedmioty, które zostały jej odebrane. Zgodnie z ustępem 8 powyższego artykułu osoba, która została zatrzymana zgodnie z ustępem 6, może być przetrzymywana przez właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której kontynuowano pościg, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony. Jeżeli osoba nie posiada obywatelstwa Umawiającej się Strony, na terytorium której została zatrzymana, zostanie zwolniona przed upływem sześciu godzin od zatrzymania, z wyjątkiem przypadku gdy właściwe organy tej Umawiającej się Strony przed upływem tego okresu otrzymają w dowolnej formie, przy użyciu dostępnych środków technicznych, wnioski o przeprowadzenie czynności zmierzających do wydania lub dalszego zatrzymania tej osoby. Do ww. okresu sześciu godzin zatrzymania osoby nie wlicza się czasu między północą a godziną dziewiątą rano.

Funkcjonariusze właściwych organów Umawiających się Stron kontynuujący pościg nie mają wstępu do mieszkań i miejsc ogólnie niedostępnych, zgodnie z artykułem 8a ustęp 9. Na podstawie ustępu 10 tego artykułu pościg zostaje przerwany w każdym wypadku na żądanie właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której jest kontynuowany. Jeżeli żądanie przerwania pościgu zostało przekazane ustnie funkcjonariuszom kontynuującym pościg, to właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, przekazują niezwłocznie właściwym organom drugiej z Umawiających się Stron pisemne potwierdzenie tego żądania.

Zgodnie z ustępem 11 artykułu 8a, po zakończeniu pościgu, funkcjonariusze, którzy kontynuowali pościg, składają właściwemu organowi Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, sprawozdanie z wykonanych czynności na piśmie, zgodnie z zasadami współpracy właściwych organów policji określonymi w Umowie.

Funkcjonariusze Umawiającej się Strony, którzy kontynuowali pościg, mają obowiązek stawienia się na każde wezwanie właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, w celu wyjaśnienia okoliczności dotyczących zakończonego pościgu (artykuł 8a ustęp 12).

W ustępie 13 wskazane zostały organy uprawnione do prowadzenia pościgu.

Mając na uwadze rekomendacje zawarte w sprawozdaniu z posiedzenia Grupy Roboczej ds. ewaluacji Schengen dotyczące podsumowania prac nad implementacją postanowień Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen do polskiego porządku prawnego w zakresie współpracy policyjnej, odbytego w Brukseli w dniach 19 – 26 marca 2006 r., a także fakt, że w dotychczas obowiązującej Umowie zagadnienie pościgu transgranicznego pozostawało nieuregulowane, powyższe zmiany należy uznać za zasadne.

Podmiotami prawa wewnętrznego, których dotyczy Umowa zmieniająca są przede wszystkim właściwe organy wykonujące przedmiotową Umowę (minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, minister właściwy do spraw finansów publicznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Generalny Inspektor Informacji Finansowej). Wykonywanie Umowy będzie możliwe dzięki kompetencjom ustawowym właściwych organów wynikającym odpowiednio z ustaw regulujących ich funkcjonowanie.

Postanowienia Umowy zmieniającej nie dotyczą osób prawnych.

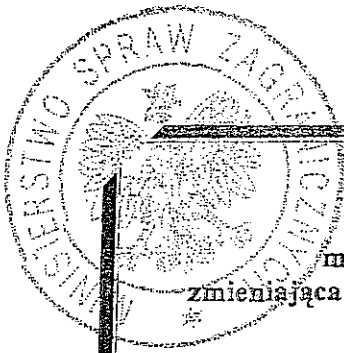
Z postanowień Umowy zmieniającej nie wynikają żadne prawa lub obowiązki dla osób fizycznych.

Postanowienia Umowy zmieniającej są samowykonalne, tym samym wejście ich w życie nie spowoduje konieczności wprowadzenia zmian lub uzupełnień do polskiego ustawodawstwa wewnętrznego w zakresie uregulowanym w Umowie.

Nie przewiduje się powstania po stronie polskiej dodatkowych kosztów związanych z wprowadzeniem do obowiązującej Umowy instytucji pościgu transgranicznego, wykraczających poza koszty wynikające z prowadzenia pościgu krajowego. Wejście w życie Umowy zmieniającej nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków ani

dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa niż przewidziane w danej części budżetowej.

Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Umowy zmieniającej, to przeprowadzenie procedury związania Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotową Umową. Z uwagi na to, iż związanie Rzeczypospolitej Polskiej obowiązującą Umową nastąpiło poprzez jej ratyfikację w trybie artykułu 89 ustęp 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) oraz artykułu 12 ustęp 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), tj. za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, dokonanie zmiany Umowy powinno nastąpić w tym samym trybie. Z uwagi na powyższe, zmiana Umowy nastąpi poprzez jej ratyfikację w trybie artykułu 89 ustęp 1 Konstytucji oraz artykułu 12 ustęp 2 ustawy o umowach międzynarodowych.

UMOWA
między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką
zmieniająca Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką
o współpracy w zwalczaniu przestępczości
oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych,
podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 roku

Rzeczpospolita Polska i Republika Słowacka, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami“,

- kierując się postanowieniami Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, sporządzonej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 roku,
- uwzględniając postanowienia umów międzynarodowych wiążących Umawiające się Strony,
- dążąc do ustanowienia optymalnych zasad, form i sposobów współpracy operacyjnej,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W Umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 roku, wprowadza się następujące zmiany:

1) w artykule 1 w ustępie 1:

a) punkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organizowania nielegalnego przekraczania granicy państwowej;“;

b) po punkcie 11 dodaje się punkty 12 i 13 w brzmieniu:

„12) przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, w tym związanych z produkcją, rozpowszechnianiem i przechowywaniem pornografii dziecięcej;

13) z wykorzystaniem systemów komputerowych lub innych nośników informacji.”;

2) w artykule 2 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwymi organami są:

- po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych;
 - 2) minister właściwy do spraw instytucji finansowych;
 - 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych;

- 4) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 5) Komendant Główny Policji;
- 6) Komendant Główny Straży Granicznej;
- 7) Generalny Inspektor Informacji Finansowej;

- po stronie Republiki Słowackiej:

- 1) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych;
- 2) Ministerstwo Finansów;
- 3) Słowacka Służba Informacyjna.”;

3) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy Umawiających się Stron będą przekazywać sobie wzajemnie informacje potrzebne do zapobiegania przestępstwom organizowania nielegalnego przekraczania granicy państwowej i ich zwalczania, a w szczególności informacje dotyczące organizatorów tego rodzaju przestępstw, metod ich działania, wzory dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej, pieczęci odciskanych na tych dokumentach oraz rodzajów wiz i ich symboli.”;

4) w artykule 8:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusze właściwych organów jednej z Umawiających się Stron, obserwujący na jej terytorium osobę w związku z przestępstwem, mogącym stanowić podstawę do ekstradycji lub do wydania europejskiego nakazu aresztowania, są upoważnieni do kontynuowania tej obserwacji na terytorium drugiej Umawiającej się Strony za zgodą właściwego organu tej Umawiającej się Strony wyrażoną na uprzednio złożony wniosek właściwego organu Umawiającej się Strony wzywającej. Zgoda taka może zostać uzależniona od spełnienia określonych warunków.”,

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ustępie 1, właściwy organ Umawiającej się Strony wzywającej kieruje do krajowego biura Sirene Umawiającej się Strony wezwanej, które zapewni przekazanie wniosku organowi właściwemu do jego realizacji.”,

c) w ustępie 4 punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) fakt przekroczenia granicy państwowej należy zgłosić bezzwłocznie, jeszcze w czasie trwania obserwacji, do krajowego biura Sirene Umawiającej się Strony, której funkcjonariusz prowadzi obserwację, a krajowe biuro Sirene tej Umawiającej się Strony przekazuje niezwłocznie tę informację krajowemu biuru Sirene drugiej Umawiającej się Strony;”;

d) w ustępie 5 uchyla się punkt 8,

e) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Uprawnionymi do prowadzenia obserwacji są:

- 1) ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Straży Granicznej;
- 2) ze strony Republiki Słowackiej, funkcjonariusze Policji oraz Słowackiej Służby Informacyjnej.”;

5) po artykule 8 dodaje się artykuł 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

1. Funkcjonariusze właściwych organów jednej z Umawiających się Stron, prowadzący pościg podjęty za osobą bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa lub osobą uczestniczącą w popełnieniu przestępstwa, mogącym stanowić podstawę do wydania europejskiego nakazu aresztowania lub do ekstradycji takiej osoby, mogą kontynuować pościg na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Pościg może być kontynuowany również za osobą, która zbiegła z miejsca zatrzymania, aresztu, zakładu karnego, zakładu poprawczego albo zakładu psychiatrycznego, w którym była umieszczona na podstawie orzeczenia sądu.
2. Funkcjonariusze właściwych organów jednej z Umawiających się Stron, którzy prowadzą pościg, o którym mowa w ustępie 1, zawiadamiają niezwłocznie, w miarę możliwości jeszcze przed przekroczeniem granicy państwowej, najbliższe punkty kontaktowe utworzone na podstawie artykułu 2 ustęp 3 niniejszej umowy, o miejscu i czasie przekroczenia granicy państwowej przez osobę ściganą i o funkcjonariuszach właściwych organów Umawiającej się Strony kontynuujących pościg oraz o posiadanym przez nich uzbrojeniu i środkach technicznych.
3. Właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany, niezwłocznie po otrzymaniu informacji o prowadzonym pościgu, podejmą działania zmierzające do jego przejęcia.
4. Pościg, o którym mowa w ustępach 1 i 2, prowadzony jest bez ograniczeń terytorialnych i czasowych.
5. Pościg może być kontynuowany, jeżeli funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony realizujący pościg spełniają następujące warunki:
 - 1) stosują się do postanowień niniejszej umowy oraz przepisów prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, na terytorium której działają, oraz do zarządzeń i poleceń właściwych organów tej Umawiającej się Strony;
 - 2) posiadają legitymacje służbowe i okazują je na każde wezwanie funkcjonariuszy właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany;
 - 3) posiadają elementy umundurowania pozwalające na ich identyfikację lub posługują się odpowiednio oznaczonymi pojazdami.
6. Zatrzymania osoby ściganej dokonują funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg jest kontynuowany. W przypadku, gdy funkcjonariusze ci nie mogą interweniować wystarczająco szybko, funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony kontynuujący pościg mają prawo zatrzymać ściganą osobę i są niezwłocznie zobowiązani przekazać ją funkcjonariuszom właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której kontynuowano pościg.
7. Funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony, którzy zgodnie z ustępem 6 zatrzymali osobę, za którą prowadzono pościg, mogą poddać ją przeszukaniu

w celu odebrania jej broni i innych niebezpiecznych przedmiotów. Wraz z tą osobą przekazywane są również przedmioty, które zostały jej odebrane.

8. Osoba, która została zatrzymana zgodnie z ustępem 6, może być przetrzymywana przez właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której kontynuowano pościg, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony. Jeżeli osoba nie posiada obywatelstwa Umawiającej się Strony, na terytorium której została zatrzymana, zostanie zwolniona przed upływem sześciu godzin od zatrzymania, z wyjątkiem przypadku, jeżeli właściwe organy tej Umawiającej się Strony przed upływem tego okresu otrzymały w dowolnej formie przy użyciu dostępnych środków technicznych wnioski o wydanie lub zatrzymanie. Do określonego w zdaniu poprzednim okresu sześciu godzin nie wlicza się czasu pomiędzy północą a godziną dziesiątą rano.
9. Funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony kontynuujący pościg nie mają prawa wstępu do mieszkań i miejsc ogólnie niedostępnych.
10. Pościg zostaje przerwany na żądanie właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której jest kontynuowany. Jeżeli żądanie przerwania pościgu zostało przekazane ustnie funkcjonariuszom kontynuującym pościg, to właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, prześlą niezwłocznie właściwym organom drugiej z Umawiających się Stron pisemne potwierdzenie tego żądania.
11. Po zakończeniu pościgu, funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony, którzy kontynuowali pościg, złożą właściwemu organowi Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, pisemne sprawozdanie z wykonanych czynności.
12. Funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony, którzy kontynuowali pościg, mają obowiązek stawienia się na każde wezwanie właściwych organów Umawiającej się Strony, na terytorium której pościg był kontynuowany, w celu wyjaśnienia okoliczności dotyczących pościgu.
13. Uprawnionymi do prowadzenia pościgu są:
 - 1) ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej oraz Służby Celnej;
 - 2) ze strony Republiki Słowackiej, funkcjonariusze Policji, Policji Kolejowej i celnicy.

6) w artykule 9 ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uprawnionymi do prowadzenia niejawnego nadzorowania są:

- 1) ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Straży Granicznej;
- 2) ze strony Republiki Słowackiej funkcjonariusze Policji, Policji Kolejowej, Słowackiej Służby Informacyjnej oraz celnicy.”;

7) w artykule 12 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu realizacji zobowiązań, o których mowa w artykule 1 niniejszej umowy, organy właściwe dla terenów przygranicznych Umawiających się Stron będą, w granicach swojej właściwości, współdziałać w sposób określony w artykułach 3 – 10 niniejszej umowy.

Organami właściwymi dla terenów przygranicznych w Rzeczypospolitej Polskiej są:

- 1) Komendant Wojewódzki Policji w Katowicach;
- 2) Komendant Wojewódzki Policji w Krakowie;

- 3) Komendant Wojewódzki Policji w Rzeszowie;
- 4) Komendant Karpackiego Oddziału Straży Granicznej w Nowym Sączu;
- 5) Komendant Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej w Przemyślu.

Organami właściwymi dla terenów przygranicznych w Republice Słowackiej są:

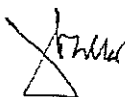
- 1) Komenda Wojewódzka Policji w Żylinie;
- 2) Komenda Wojewódzka Policji w Preszowie;
- 3) regionalna administracja Policji Kolejowej Żylina i regionalna administracja Policji Kolejowej Koszyce, w ramach właściwości terytorialnej Komend Wojewódzkich Policji w Żylinie i w Preszowie.

Artykuł 2

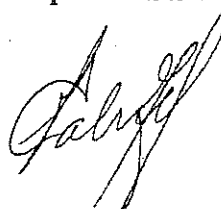
1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu (30) dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.
2. Umowa niniejsza pozostanie w mocy tak długo, jak długo obowiązywać będzie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisana w Warszawie dnia 23 marca 2004 roku.

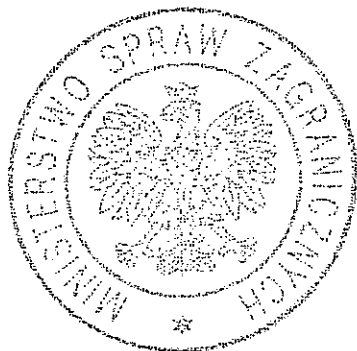
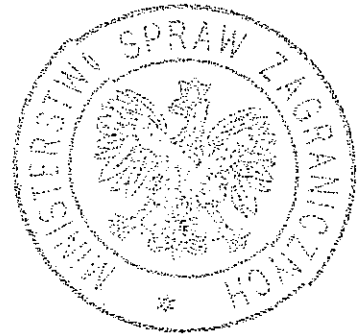
Sporządzono w Bratysławie dnia 12 maja 2010 roku
w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i słowackim, przy czym obydwa teksty są
jednakowo autentyczne.

**W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej**

**W imieniu
Republiki Słowackiej**

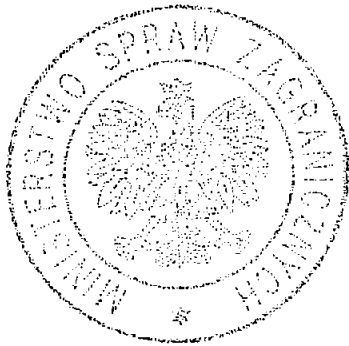

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~edpisem~~

Warszawa, dnia 20.05.2010

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU
PRAWNO-TRAKTATOWEGO

Zbigniew Czech

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/odpisem

Warszawa, dnia 20.05.2010

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU
PRAWNO-TRAKTACYJNEGO

Zbigniew Czech

ZMLUVA

medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci v boji proti trestnej činnosti a spolupráci na prihraničných územiach podpísaná 23. marca 2004 vo Varšave

Poľská republika a Slovenská republika

(ďalej len „zmluvné strany“),

riadiac sa ustanoveniami Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaná 19. júna 1990 v Schengene,

berúc do úvahy ustanovenia medzinárodných zmlúv, ktorými sú zmluvné strany viazané,

v snahe ustanoviť optimálne zásady, formy a spôsoby operatívnej spolupráce,

dohodli sa t a k t o:

Článok 1

Zmluva medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci v boji proti trestnej činnosti a spolupráci na prihraničných územiach podpísaná 23. marca 2004 vo Varšave sa mení a dopĺňa takto:

(1) V článku 1 ods. 1

- a) bod 6 znie: „6. organizovaniu nedovoleného prekročenia štátnej hranice,“;
- b) za bod 11 sa vkladajú nové body 12 a 13, ktoré znejú:

- „12. sexuálnemu násiliu, ohrozovaniu mravnosti a trestným činom súvisiacim s výrobou, rozširovaním alebo prechovávaním detskej pornografie,
- 13. trestným činom súvisiacim s fungovaním počítačových systémov alebo iných nosičov informácií.“

(2) Článok 2 ods. 2 znie:

„2. Príslušnými orgánmi sú:

- v Poľskej republike
 1. minister príslušný pre vnútorné veci,
 2. minister príslušný pre finančné inštitúcie,
 3. minister príslušný pre verejné financie,
 4. šéf Agentúry vnútornej bezpečnosti,
 5. hlavný veliteľ Polície,
 6. hlavný veliteľ Hraničnej stráže,
 7. generálny inšpektor pre finančné informácie.

- v Slovenskej republike
 1. ministerstvo vnútra,
 2. ministerstvo financií,
 3. Slovenská informačná služba.“

(3) **Článok 5 znie:** „Príslušné orgány zmluvných strán si budú vzájomne odovzdávať informácie potrebné na zmarenie trestných činov organizovania nedovoleného prekračovania štátnej hranice a na boj proti nim, a najmä informácie o organizátoroch tohto druhu trestných činov, metódach ich činnosti, vzory dokumentov oprávňujúcich prekračovať štátnu hranicu, odtlačky pečiatok na týchto dokumentoch, druhy víz a ich symboly.“

(4) **V článku 8**

- a) **odsek 1 znie:** „1. Príslušníci príslušných orgánov jednej zo zmluvných strán, ktorí sledujú na jej území osobu v súvislosti s trestným činom, ktorý môže byť základom pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu alebo extradíciu takejto osoby, sú oprávnení pokračovať v jej sledovaní na území druhej zmluvnej strany so súhlasom príslušného orgánu tejto zmluvnej strany, a to na základe vopred podanej žiadosti. Takýto súhlas možno viazať na splnenie určitých podmienok.“

- b) **odsek 3 znie:** „Žiadosť o udelenie súhlasu uvedeného v odseku 1 predkladá príslušný orgán žiadajúcej zmluvnej strany národnému úradu SIRENE požiadanej zmluvnej strany, ktorý zabezpečí jej odstúpenie orgánu príslušnému na jej vybavenie.“

- c) **odsek 4 bod 1. znie:** „1. Prekročenie štátnej hranice treba bezodkladne, ešte počas sledovania, oznámiť národnému úradu SIRENE zmluvnej strany, ktorej príslušník vykonáva sledovanie a národný úrad SIRENE tejto zmluvnej strany bezodkladne informuje národný úrad SIRENE druhej zmluvnej strany.“

- d) **odsek 5 bod 8. sa vypúšťa,**

- e) **odsek 6 znie:** „6. Sledovanie sú oprávnení vykonávať:
 1. zo strany Poľskej republiky príslušníci Polície, Agentúry vnútornej bezpečnosti a Hraničnej stráže,

2. zo strany Slovenskej republiky príslušníci Policajného zboru a Slovenskej informačnej služby.“

(5) Za článok 8 sa vkladá nový článok 8a, ktorý znie:

„Článok 8a

1. Príslušníci príslušných orgánov jednej zo zmluvných strán, ktorí prenasledujú osobu bezprostredne po spáchaní trestného činu alebo osobu, ktorá sa zúčastnila na spáchaní trestného činu, ktorý môže byť základom pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu alebo extradíciu takejto osoby, sú oprávnení pokračovať v jej prenasledovaní na území druhej zmluvnej strany. Môžu tiež pokračovať v prenasledovaní osoby, ktorá ušla z miesta zadržania, väzby, ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých alebo psychiatrického ústavu, do ktorého bola umiestnená na základe rozhodnutia súdu.
2. Príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany, ktorí vykonávajú prenasledovanie podľa odseku 1 upovedomia bezodkladne, podľa možnosti ešte pred prekročením štátnej hranice, najbližšie kontaktné miesto zriadené podľa článku 2 ods. 3 tejto zmluvy o mieste a čase prekročenia štátnej hranice prenasledovanou osobou a o príslušníkoch príslušných orgánov zmluvnej strany pokračujúcich v prenasledovaní, ich výzbroji a technických prostriedkoch.
3. Príslušné orgány zmluvnej strany, na území ktorej sa v prenasledovaní pokračuje, bezodkladne po prijatí informácie o prenasledovaní prijímú opatrenia na jeho prevzatie.
4. Prenasledovanie podľa odsekov 1 a 2 sa vykonáva bez miestneho a časového obmedzenia.
5. V prenasledovaní sa môže pokračovať, ak príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany vykonávajúci prenasledovanie spĺňajú tieto podmienky:
 1. riadia sa ustanoveniami tejto zmluvy a vnútroštátnymi právnymi predpismi tej zmluvnej strany, na území ktorej konajú, ako aj nariadeniami a pokynmi príslušných orgánov tejto zmluvnej strany,
 2. majú služobné preukazy a preukážu sa nimi na každú výzvu príslušníkov príslušných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej pokračujú v prenasledovaní,
 3. majú prvky služobnej rovnosaty, ktoré ich umožňujú identifikovať alebo používajú riadne označené motorové vozidlá.
6. Prenasledovanú osobu zadržia príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej sa pokračuje v prenasledovaní. V prípade, ak tieto príslušníci nemôžu zakročiť dostatočne rýchlo, príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany pokračujúci v prenasledovaní sú oprávnení zadržať prenasledovanú osobu a povinní bezodkladne ju odovzdať príslušníkom príslušných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej v prenasledovaní pokračovali.
7. Príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany, ktorí podľa odseku 6 zadržali osobu, ktorá bola prenasledovaná, ju môžu podrobiť prehliadke s cieľom odobrať jej zbraň a iné nebezpečné predmety. Spolu s touto osobou sa odovzdajú aj predmety, ktoré sa jej odobrali.
8. Osoba zadržaná podľa odseku 6, môže byť zadržiavaná príslušnými orgánmi zmluvnej strany, na území ktorej sa v prenasledovaní pokračovalo, v súlade s jej vnútroštátnymi právnymi predpismi. Pokiaľ osoba nemá štátnu príslušnosť zmluvnej strany, na území ktorej bola zadržaná, bude prepustená do šiestich hodín od zadržania, okrem prípadu, ak príslušné orgány tejto zmluvnej strany dostali pred uplynutím tejto lehoty žiadosť o vydanie alebo zadržanie v akejkoľvek forme za využitia dostupných technických

prostriedkov. Do lehoty šiestich hodín podľa predchádzajúcej vety sa nezapočítava čas medzi poľnocou a deviatou hodinou ráno.

9. Príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany pokračujúci v prenasledovaní nie sú oprávnení vstupovať do bytov a miest verejne neprístupných.
10. Prenasledovanie sa preruší na žiadosť príslušných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej sa v ňom pokračuje. Ak bola žiadosť o prerušenie prenasledovania podaná príslušníkom pokračujúcim v prenasledovaní ústne, príslušné orgány zmluvnej strany, na území ktorej sa v prenasledovaní pokračovalo, bezodkladne zašlú príslušným orgánom druhej zmluvnej strany písomné potvrdenie tejto žiadosti.
11. Po ukončení prenasledovania príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany, ktorí pokračovali v prenasledovaní, predložia príslušnému orgánu zmluvnej strany, na území ktorej sa v prenasledovaní pokračovalo, písomnú správu z vykonaných úkonov.
12. Príslušníci príslušných orgánov zmluvnej strany, ktorí pokračovali v prenasledovaní, sú povinní dostaviť sa na každú výzvu príslušných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej bolo prenasledovanie vykonávané, za účelom vysvetlenia skutočností súvisiacich s prenasledovaním.
13. Prenasledovanie sú oprávnení vykonávať:
 1. zo strany Poľskej republiky príslušníci Policie, Hraničnej stráže, Agentúry vnútornej bezpečnosti a colnej služby,
 2. zo strany Slovenskej republiky príslušníci Policajného zboru, Železničnej polície a colníci.“

(6) Článok 9 ods. 5 znie: „5. Utajované sledovanie podľa odseku 1 sú oprávnení vykonávať:

1. zo strany Poľskej republiky príslušníci Policie, Agentúry vnútornej bezpečnosti a Hraničnej stráže,
2. zo strany Slovenskej republiky príslušníci Policajného zboru a Slovenskej informačnej služby.“

(7) Článok 12 ods. 1 znie: „1. V rámci plnenia záväzkov podľa článku 1 príslušné orgány pre prihraničné územia zmluvných strán v rozsahu svojej pôsobnosti spolupracujú spôsobom ustanoveným v článkoch 3 až 10 tejto zmluvy.

Príslušnými orgánmi pre prihraničné územia v Poľskej republike sú:

1. krajský veliteľ Policie v Katoviciach,
2. krajský veliteľ Policie v Krakove,
3. krajský veliteľ Policie v Rzeszowe,
4. veliteľ Karpatského oddielu Hraničnej stráže v Nowom Sącze,
5. veliteľ Bieszczadzského oddielu Hraničnej stráže v Przemysli.

Príslušnými orgánmi pre prihraničné územia v Slovenskej republike sú:

1. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline,
2. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove,
3. oblastná správa Železničnej polície Žilina a oblastná správa Železničnej polície Košice, v rámci územnej pôsobnosti Krajských riaditeľstiev Policajného zboru v Žiline a v Prešove.“

Článok 2

(1) Táto zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť po uplynutí tridsiatich (30) dní odo dňa výmeny ratifikačných listín.

(2) Platnosť tejto zmluvy sa skončí spolu so skončením sa platnosti Zmluvy medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci v boji proti trestnej činnosti a spolupráci na prihraničných územiach podpísanej 23. marca 2004 vo Varšave.

Dané vBratislave..... dňa 12. mája 2010..... v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v poľskom jazyku a v slovenskom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za
Poľskú republiku:

Za
Slovenskú republiku:

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920-1018 -10/AM/1
SM-1557

Warszawa, dnia 23 lipca 2010 r.

dot. RM-10-85-10 z 9.07.2010 r.

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką zmieniającej Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 roku, podpisanej w Bratysławie dnia 12 maja 2010 roku, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką zmieniającej Umowę między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisaną w Warszawie dnia 23 marca 2004 roku, podpisanej w Bratysławie dnia 12 maja 2010 roku nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgiałewicz